Videoconsultaties in de huisartsenpraktijk

Haio: VANDERVELDEN Bazil , U.G.
Promotor: De Maesschalck Stéphanie , U.G.
Praktijkopleider: LECLUYSE Katrien , MONTEYNE Eline , SCHOOFS Joke , VAN INNIS Benoit

Context: De SARS-CoV-2-epidemie zorgde voor een snelle opmars van teleconsultaties in het zorglandschap. Voornamelijk telefonische consultaties en in mindere mate videoconsultaties werden gebruikt om de zorg voor patiënten te kunnen blijven garanderen. Ondertussen is de situatie omtrent SARS-CoV-2 gestabiliseerd in België en is er door de overheid een kader gecreëerd voor teleconsultaties. Face-to-face consultaties vormen weer de standaard in de huisartsenpraktijk. De plaats van videoconsultaties in de huisartsenpraktijk blijft echter onduidelijk.

Onderzoeksvraag: In dit onderzoek wordt er gekeken hoe patiënten staan ten opzichte van videoconsultaties in de huisartsenpraktijk. Er wordt onderzocht waarvoor patiënten denken dat videoconsultaties gebruikt kunnen worden. Daarnaast worden mogelijke voordelen, nadelen en belemmeringen bij patiënten omtrent videoconsultaties in kaart gebracht.

Methode: Voor het onderzoek werd een nieuwe vragenlijst opgesteld over videoconsultaties. Voor het onderdeel digitale geletterdheid werd er gebruik gemaakt van de eHealth literacy assessment toolkit. De patiënten werden gerekruteerd van 1 januari 2022 tot en met 31 augustus 2022. Aan alle patiënten, 18 jaar of ouder, die een consultatie hadden in deze periode in huisartsenpraktijk ‘Huisarts Dr. Monteyne’ te Geluwe werd gevraagd deel te nemen aan het onderzoek.

Resultaten: Vijfenzeventig patiënten namen deel aan het onderzoek. Geen enkele patiënt had ooit al eens een videoconsultatie met een arts gehad. Zevenenvijftig procent geeft aan videoconsultaties als meerwaarde te beschouwen en 54% zou er gebruik van maken indien ze de mogelijkheid hadden. Voornamelijk personen met een lagere digitale geletterdheid staan negatiever ten opzichte van videoconsultaties. Patiënten zijn van mening dat videoconsultaties gebruikt kunnen worden voor de bespreking van resultaten (68,0%), als opvolgconsult (60,0%) en voor herhalingsvoorschriften (58,7%). Vooral het gebrek aan lichamelijk onderzoek (82,7%) is voor patiënten een nadeel.

Conclusie: Patiënten geven aan dat videoconsultaties een plaats kunnen hebben in de huisartsenpraktijk. Ze vinden dat videoconsultaties gebruikt kunnen worden als opvolgconsult, om resultaten te bespreken en voor herhalingsvoorschriften, maar niet om nieuwe diagnosen te stellen. Vooral het gebrek aan lichamelijk onderzoek is voor patiënten een nadeel. De digitale geletterdheid speelt een belangrijke rol in de visie omtrent videoconsultaties, waarbij personen met een lage digitale geletterdheid negatiever staan ten opzichte van videoconsultaties.